

[Glistrup]

under korte bemærkninger senere kan få sagt resten af det, som jeg gerne vil sige.

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Glistrup har netop leveret det eneste dramatiske indlæg, der vil komme i denne debat. Der har været en meget fredelig stemning, og det har været helt utroligt, at disse fire meget skelsættende forslag bliver behandlet under så stor enighed og så stor fredsommelighed i folketingsalen.

Sagen er jo, at vi med disse lovforslag får en opfølgning på dagsordenen fra den 18. maj 1989, som på det tidspunkt, hvor den blev vedtaget, måske nærmest havde karakter af en afværgedagsorden, men som efterhånden er blevet et nyttigt redskab i den diskussion, vi siden da har haft om overførselsindkomsternes betydning for nationaløkonomien.

Hr. Jes Lunde fra SF sagde, at isen var blevet brudt i forhandlingerne, og derfor var man nået frem til dette store, brede forlig. Jeg synes, der her må være grund til at rose både Socialdemokratiet, SF, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, altså alle de partier uden for regeringen, der har været med til at bære dette igennem. Det er utrolig vigtigt, at vi får ændret den automatik, der hidtil har været i overførselsindkomstreguleringen, til at blive en udvikling, vi kan styre, og det giver også et signal til arbejdsmarkedets parter før de kommende overenskomstforhandlinger, så man er klar over, at den offervilje og det samfundssind, som overenskomstsituationen tilsiger, og som arbejdsmarkedets parter har opvist nu i flere år, også betyder, at man kan regne med, at der er andre grupper i samfundet, som vil udvise det samme samfundssind.

At årslønsudviklingen er afgørende for reguleringen, er et retfærdigt synspunkt. Det er rimeligt, og det synes vi man kan gå ind for med stor fornøjelse. Der er ingen grund til at sige, at det specielt skal være pristalsreguleringen, som hr. Glistrup har sagt. Det system har vi forladt, når det drejer sig om de almindelige arbejds-lønninger. Der er mange andre grupper i samfundet, som ikke har fulgt med prisudviklingen. Det har man båret og været klar over, at det var et offer, man skulle bringe for at få samfundsøkonomien på ret køl, og derfor er der ingen grund til at sige, at ikke også denne indstilling skulle brede sig til de grupper, der skal nyde

godt af de skatteindbetalinger, der kommer fra de andre arbejdsaktive grupper i samfundet.

Som sagt synes vi, at de signaler, der bliver givet til arbejdsmarkedets parter ved denne aftale, er meget vigtige, og vi regner med, at det betyder, at vi kan have en fredelig og langsom lønudvikling også i de kommende år til gavn for dansk økonomi og ikke mindst til gavn for beskæftigelsen.

Hvad angår teknikken i de fire lovforslag, vil jeg tilslutte mig hr. Glistrups beskrivelse af, at lixtallet er temmelig højt. Teknikken er logisk, men den er ikke ukompliceret, og jeg har måttet for mig selv sidde og tegne med små pile og figurer, hvordan de forskellige reguleringspristal skulle influere på den endelige regulering og satsregulering osv. Men det hænger jo sammen. Og vi kan godt forstå, at det skal være sådan, som det er, og derfor er vi helt sikre på, at de spørgsmål, der vil blive stillet i udvalgene, også vil blive besvaret på en måde, så vi til sidst endelig forstår det hele.

Det er i det store og hele rimeligt, selv om vi må sige, at der selvfølgelig er enkelte grupper, som vil synes, at de har fået mindre, end de burde have haft, men da der er så bredt et flertal for lovforslagene, som de ser ud, synes jeg, vi skal være glade for, at vi kan stå sammen om at forsvare dette. Det er rigtigt, og det drejer sig om samfundsoekonomi i den rigtige retning.

Til sidst vil jeg blot sige, at den ringe interesse, der er fra adskillige folketingsmedlemmers side om dette overførselsindkomstproblem, som er meget vigtigt for nationaløkonomien, måske vil stå i skærende kontrast til det forslag, som skal behandles herefter, nemlig forslaget til ændring af lov om dyreforsøg, som ikke betyder ret meget for landets økonomi, men som formentlig vil få pressen op på mærkerne og få de korte bemærkninger til at florere.

Fra Det Radikale Venstres side kan vi sige, at vi anser disse fire lovforslag for at være altafgørende for den fremtidige udvikling i dansk økonomi, og vi støtter dem alle helhjertet.

Bente Juncker (CD):

Disse fire lovforslag er en opfølgning af en dagsorden i Folketinget, som Centrum-Demokraterne stemte for, og vi skal udtrykke meget stor glæde over, at så mange partier er med i denne aftale omkring overførselsindkomsterne. Specielt vil jeg gerne sige til SF, at jeg synes,